

можуть впливати на їхню думку про будь-яку російську впливову організацію, включаючи Московський патріархат. Україна має свою власну культуру, традиції, та мову.

Для багатьох українців, як і для мене підтримка української ідентичності та національної гордості є важливою. Я вважаю, що Московський патріархат, як частина російської церкви, не відображає моїх цінностей та не виступає на захист українських інтересів.

Висновок. Отже, для мене важливо зберегти та підтримати державний суверенітет України. Тому, я сприймаю Московський патріархат як один із символів російського впливу, що може ставити під загрозу український національний суверенітет. Треба застосувати всі правомірні засоби і заходи, щоб законодавчо заборонити путінську церкву в Україні

Список використаних джерел

1. Безчастний А. Г. Правове регулювання діяльності релігійних організацій в Україні. *Харківська політехніка*. 2014. №3. С. 290–291.

2. Депутати попередньо підтримали заборону релігійних організацій, пов'язаних із рф. URL: <https://chas.news/news/deputati-poperedno-pidtrimali-zaboronu-religiinih-organizatsii-povyazanih-iz-rf> (дата звернення 25.04.2024 р.)

3. Кравчук М.В. Взаємовідносини держав і церкви (правовий аспект). Формування правової держави в Україні: проблеми і перспективи: Матеріали ІХ Всеукраїнської науково-практичної конференції (11 квітня 2008 р. ЮФ ТНЕУ). Тернопіль. 2008. С. 50-58.

4. Рекомендації щодо правосуб'єктності релігійних громад та громад, які дотримуються певних переконань. *Бюро з демократичних інститутів і прав людини ОБСЄ (БДІПЛ)*. 2015. 52 с.

Рудов Я.

*студент юридичного факультету
Західноукраїнського
національного університету.*

*Науковий керівник: д. і. н., професор кафедри
теорії права та конституціоналізму ЗУНУ*

Грубінко А. В.

ОБҐРУНТУВАННЯ ДЕЯКИХ ОСОБЛИВИХ НОРМ ЯПОНЬСЬКОГО ЗАКОНОДАВСТВА

Постановка проблеми. Протягом формування, японська правова система зазнавала значного впливу з боку інших країн. Наслідком такого розмаїття впливів стала специфічна система законодавства. В ЗМІ люблять спекулювати на темі специфічних японських законів, що ніби це безглузді правила, які розуміють тільки самі японці. Варто не піддаватись на маніпуляції, адже ці закони є обґрунтованими. Те, що певна норма здається дивною, не значить, що в ній немає логіки.

Мета. Розкрити деякі спекуляції ЗМІ на ґрунті японського законодавства. Для досягнення мети ми ставимо наступні **завдання:**

- Висвітлити специфічні японські закони.
- Навести об'єктивні причини існування цих законів.

Виклад матеріалу. Сучасне японське законодавство відзначається поєднанням традиційних норм із рецептованими законами, що відображається у складній компіляції правових джерел. На першому етапі свого розвитку японське законодавство переймало європейські моделі, але такий метод правотворчості виявився недосконалим, оскільки не враховував регіональних особливостей та потреб. З метою заповнення прогалин у законодавстві уряд Японії видавав окремі закони, що враховували конкретні аспекти соціально-економічного розвитку та потреби суспільства. Така система правотворчості дозволяє забезпечити більш гнучкий підхід до вирішення правових питань і враховувати потреби різних регіонів та груп населення.

Першою нормою, яку ми б хотіли описати буде «заборона Японії створювати армію». Після Другої світової війни стан Японії був складним. Америка «вестернізувала» їхню правову систему, активно сприяючи створенню Японської конституції та проведенню реформ. Особливе значення приділялося пацифістському характеру конституції 1947 року, унікальною є стаття 9: «Японський народ на вічні часи відмовляється від війни як суверенного права нації, а також від загрози або застосування збройної сили як засобу вирішення міжнародних проблем»[1]. Наслідком цієї статті є те, що в Японії фактично відсутні збройні сили. В народі 9-ту статтю називають «стаття відмови від війни та збройних сил». Варто погодитись, що вона вже не відповідає дійсності, японці – це вже не войовнича нація і їм потрібні збройні сили для самооборони. Японці винесли урок зі свого програшу та завдяки грамотним американським реформам вони не стали на шлях реваншизму. На противагу умиротворенню Японії, в світі розгорталась Холодна війна. Хоч наявність збройних сил суперечить Конституції Японії та загострення конфлікту з комуністичним Китаєм змусило японський уряд дозволити розміщення американського контингенту на островах. Пізніше, в 1954 році Японія створила нові збройні сили, які були названі Силами самооборони(SDF) з основною місією гарантування безпеки та оборони країни. Сьогодні японські Сили самооборони активно співпрацюють з партнерами по всьому світу у різних сферах, включаючи миротворчі операції, гуманітарну допомогу та спільні військові навчання.

Наступною унікальною правовою нормою є Закон Метабо. В масовій культурі люблять спекулювати на цій темі, називаючи його заборонаю на жир. В 2008 році в Японії введено історичний «Метаболічний закон», який став основним інструментом у боротьбі з епідемією зайвої ваги та сповільненням поширення хронічних захворювань, пов'язаних з нею. Закон передбачає введення превентивних заходів, спрямованих на здоров'я та довголіття японського населення. Згідно з цим законом, особам у віці від 40 до 75 років обов'язково вимірюють розмір талії, який слугує показником ризику для розвитку метаболічного синдрому та серцево-судинних захворювань. Ця ініціатива покликана своєчасно виявляти ризикові групи та забезпечувати їм необхідну медичну підтримку та консультації для здорового життя. За новим законом, оптимальні розміри талії не повинні перевищувати 85 см у чоловіків і 90 см у жінок. «Якщо у вас є метаболічний синдром або будь-який із компонентів метаболічного синдрому, агресивна зміна способу життя може

відстрочити або навіть запобігти розвитку серйозних проблем зі здоров'ям», — йдеться в законі.[2, с. 292]. Важливо відзначити, що за порушення цих норм не передбачено жорстких штрафів чи покарань, а зміцнення здоров'я та попередження захворювань є головною метою цієї ініціативи. Такий підхід демонструє пріоритет японської влади на здоров'я свого народу та визнання важливості превентивних заходів у збереженні національного здоров'я та благополуччя. Як бачимо, перевагою японців є їх прогресивність. Законодавець не обмежений в своїй діяльності. Через специфіку місцевої культури, в Японії досі діють традиції з часів імперії. До прикладу: імператору заборонено вживати рибу Фугу. На противагу цьому, членам родини імператора дозволено вживати Фугу. Пов'язано це з ризиком отруєнням рибою, при порушенні технології приготування. Цей закон відображає важливість турботи про здоров'я імператора, який відіграє ключову роль у символізації та об'єднанні нації.

У Японії, жінки, які розлучаються, мають обмеження стосовно часу, який потрібно пройти перед тим, як вони зможуть укласти новий шлюб. Згідно зі статтею 159 Цивільного кодексу Японії, розлучені жінки мають право вийти заміж знову не раніше, ніж через шість місяців після розлучення.[3]. Це обмеження є частиною правової системи Японії, яка виникла з традиційних культурних та соціальних норм. Ідея полягає у тому, що додатковий час між розлученням та новим шлюбом дозволяє членам родини адаптуватися до нових обставин і може сприяти зменшенню конфліктів. Щодо права на дитину, народжену протягом цього періоду, це визначається Японським Цивільним кодексом. Згідно зі статтею 158, пункт 2, якщо дитина народжується протягом 300 днів після розлучення, вона вважається дитиною колишнього чоловіка. [3] Обмеження щодо часу між розлученням і новим шлюбом відображає традиційні соціокультурні норми, які підтримують стабільність та розумність у прийнятті рішень щодо сімейного життя. Прийняття цього закону запобігає маніпуляціям з боку жінки, щодо розподілу майна. Однак, переходячи від сімейного життя до фінансової відповідальності, наступний закон відображає серйозне ставлення до грошей в японському суспільстві. У Японії існує цікавий закон, який ставить під сумнів розкішне ставлення до грошей. Згідно з ним, якщо японець виявить байдуже або безглузде ставлення до грошей, він може зіткнутися з серйозними наслідками[3.]. Точніше, якщо хтось буде викидати або псувати гроші, йому доведеться сплатити величезний штраф у розмірі до 2 тисяч доларів. Такі дії можуть також призвести до відбуття ув'язнення на строк до одного року. Цей закон, який штрафує осіб за безглузде або байдуже ставлення до грошей, підкреслює важливість фінансової відповідальності та поваги до валюти. Це є відображенням культурного підґрунтя, де гроші вважаються не лише засобом обміну, але й символом поваги та суспільного статусу, недбале ставлення до такого символу є неприпустимим.

Висновок. У підсумку, розглянуті нами специфічні японські закони насправді відображають глибокі культурні та історичні аспекти суспільства Японії. Закони, які можуть здатися незвичайними або навіть смішними для інших країн, виправдані в контексті японської культури та її цінностей. Важливо розуміти, що за цими незвичайними законами стоять різноманітні фактори, такі як традиції, вірування, а також спроба регулювання певних аспектів життя в суспільстві. Проте, в контексті сучасного світу, де інформаційні технології

відіграють важливу роль, існує загроза фіктивних маніпуляцій, коли деякі закони можуть бути вигадані або перекручені для сенсаційних заголовків в ЗМІ. Такі маніпуляції можуть призвести до неправильного розуміння японської культури та законодавства. Не слід забувати, що до аналізу японських законів варто підходити з урахуванням їх історичного контексту та культурних особливостей, а також здійснювати критичну перевірку джерел інформації, щоб уникнути маніпуляцій та непорозумінь.

Список використаних джерел

1. Конституція Японської держави : Конституція від 03.11.1946 р. Конституційні акти Японії. URL: https://japan.kantei.go.jp/constitution_and_government_of_japan/constitution_e.html (Дата звернення: 22.04.2024).
2. Christin Lawler. An International Perspective on Battling the Bulge: Japan's Anti-Obesity Legislation and its Potential Impact on Waistlines Around the World. *The San Diego International Law Journal* 2009. Vol. 11, № 1. P. 287–318.
3. Цивільний кодекс: Закон Японії від 27 квітня 1896 р. № 89. URL: <https://www.japaneselawtranslation.go.jp/en/laws/view/3494/en> (Дата звернення: 26.04.2024).
4. Top 10 strange laws in Japan. TimeOut : веб-сайт. URL: <https://www.timeout.com/tokyo/blog/top-10-strange-laws-in-japan-081815>(Дата звернення: 26.04.2024).

Солевич Д.
*студентка юридичного факультету
Західноукраїнського
національного університету.
Науковий керівник: к.ю.н., доцент кафедри
теорії права та конституціоналізму ЗУНУ,
суддя у відставці
Бабкова Т. В.*

ЕТИКА ПОВЕДІНКИ СУДДІ У СОЦІАЛЬНИХ МЕРЕЖАХ

У сучасному цифровому світі соціальні мережі стали не лише майданчиком для спілкування та обміну інформацією, але й важливим аспектом професійної та особистої ідентичності. Для суддів, які мають значний вплив на правосуддя та роблять важливі рішення, використання соціальних мереж може стати причиною етичних дилем та конфліктів. Публічні висловлювання, коментарі та взаємодія в цифровому просторі можуть впливати на сприйняття об'єктивності, незалежності та професійної інтегритету суддів.

У сучасному світі соціальні мережі стали не лише платформою для спілкування та обміну інформацією, але й важливим аспектом професійної та особистої ідентичності. Для суддів, які здійснюють високу владу над правосуддям та впливають на життя людей, етика поведінки в соціальних мережах стає особливо важливою. Публічні висловлювання, коментарі та взаємодія у цьому цифровому просторі можуть вплинути на сприйняття суддівської об'єктивності, незалежності та професійної інтегритету [1].